



## ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ἕκτον διατρέχουσαν καὶ δέκατόν μας χρόνον  
καὶ μένει πάλιν ἔδρα μας ἡ γῆ τῶν Παρθενῶνων.

Ὁκτωβρίου δεκαετη,  
μπόλικος παρὰς θα τρέξη.

Ἔτος χίλια καὶ ὀκτακόσια καὶ ἑνενηντα σὺν ἑννιά,  
νεοὶ πόλεμοι λυσσώδεις μετ' ὅτ' ὀν ψεύτη τὸν ντυνῶν

Ἐξάκοσα λογαριῶμα καὶ ἑβδομηκοντα καὶ ὄκτω,  
καὶ ὄν μοῦργος λυσσασμένος πανηγύρεος ἑλακτῶ

### Γεῦμα Βουδούρη βασιλικὸ ὅτ' ὄν φτωχοστόλο τὸν Γαλλικὸ.

Στὴν Γκράν Μπρετάνια σεβαρὸ καὶ ἐπίσημο τραπιζὶ  
τοῦ ρέκτου τοῦ Βουδούρη,  
ἐκεῖ καὶ ὁ Ναυάρχος Φουρνὴ καὶ ναυτικὸ Φραντζέζο,  
καὶ τόσο νταβατοῦρη.

Ἐκεῖ Ῥωμάνος ὁ πολὺς  
μετὰ λαμπρὰς περιβολῆς,

Μινίστρος ἐξοχώτατος τῆς νέας Ῥωμησοῦνης,  
ἐκπροσωπῶν τὰς σχέσεις τῆς ἐν μέρει καὶ καθόλου,  
καὶ ὁ κύριος Καραπάουλος ὁ τῆς Δικαιοσύνης,  
ὁ νῦν ἐπιλεγόμενος καὶ Θεῖα τοῦ Καρόλου,  
ὁ νῦν ἔττον εἰς τὴν τράπεζαν φαιθὸς ἐφωτοβόλει  
καὶ ὁ κύριος Σιμόπουλος χωρὶς τὸν Καρατσόλη.

Ἐκεῖ καθένας ἄφθονον τὸν Καμπανιτὴν χύνει  
γιὰ γούστο καὶ γιὰ γούρη,  
ὁ τῶν Ναυτικῶν Ἰγπουργὸς γιὰ τὸν Φουρνὴ προπίνει  
καὶ αὐτὸς γιὰ τὸν Βουδούρη,  
ὁ δὲ Ῥωμάνος ἀναστάς κατέπληξε τοὺς ζήνους  
μετ' ὅτ' ὄν προπῶν γιὰ τὸν Λεζὶν καὶ γιὰ ἄλλους πεθαμμένους.

Διὰ χυσις ἀδελφικῆ  
καὶ ἀγάπη καὶ λατρεία,  
καὶ παιανίζει μουσικῆ  
ἀπὸ τὴν γαλαρία.

Λόγο δὲν λένε σόλοικο,  
βαροῦνε τὰ λαγούτα,  
τό φαγοπότι μπόλικο  
καὶ μπόλικο τὰ φρούτα.

Ἀπάνω κάτω βιαστικὸ  
συντρέχουσαν σεβιτόρο,  
καὶ ἀπὸ χασκου νηστικὸ  
ψωροσουλτατοῦρη.

Ἐντὸς ὁ μόνος ὁ πολὺς  
καὶ ἔκτος πενιῶτων γῶνα,  
καὶ ναῦτα στέκου εὐσταλεῖς  
μετ' ὄτ' ὄν φῶσφορα καὶ φῶτα.

Γραλλῶν τόσα τρικαντὰ,  
ποῦ κόσμος τὰ ζηλεύει,  
Γαλλία πάλι μὰς γληνετῆ,  
Γαλλία βασιλεύει.

Ἐκεῖ παρὴν μετὰ στολής  
καὶ ὁ Ναυάρχος ὁ Φασουλῆς,  
οἰκτεῖρων τοὺς θαλασσινοὺς ἀσημοτάτου Στόλου  
καὶ θεωρῶν περιπαθῶς τὴν θείαν τοῦ Καρόλου.

Φορεῖ καὶ αὐτὸς τὸ τρικαντὸ,  
φορεῖ τὸ ζῆρος τὸ κοντὸ,  
ὡς σύμβολον τοῦ Ναυτικῶ  
ποδῶρη φέρον ἄστακοῦ.

### Ψάλλον ἐξὼ νηστικὸ φίλοι Κυβερνητικὸ.

Κύρ Βουδούρη, κύρ Βασίλη,  
ποῦσαι πρώτος ὅτ' ὄν ἀρμάδες,  
καρτερῶν ἀπὸς φίλοι  
καὶ σοὺ κάνουν παιτινάδες.

Ἐσὺ τῶς μετ' ὅτ' ὄν Μπρετάνιας  
καὶ φουσκόνεις μετ' ὄτ' ὄν σαμπάνιας,  
καὶ ἔμεις ἐξὼ τοῦ Νομφῶνος ὄν κυττοῦμε μετ' ὄτ' ὄν κιάλια  
καὶ μὰς πέρτουμε τὰ ὄτ' ὄν ὄτ' ὄν.

Κύρ Βασίλη, τείναι τοῦτα ; ... περιφρονῶν μὰς δειγνεῖς,  
καὶ ὄτ' ὄν κῶτας κοκκαλάκι γιὰ τοὺς βλάμηδες δὲν ρίχνεις.  
Ποῦ τὰ γεμάτα τὰ πρώτα ; ποῦ τὰ πρώτα τὰ καλά μὰς ;  
ἔσὺ τῶς μετ' ὄτ' ὄν Φράγκους τῶρα

